

[Tommy Dinesen]

solgte de varer til alle andre, som vi mener vi kan sælge til folk i EU.

En anden svaghed er måske, at Forbrugerstyrelsen får en masse ting at kigge efter ifølge denne lov, og jeg tror, at deres budget er for lille. 1,2 mia. kr. til næste år, tror jeg det er, voksende til 2,4 mia. kr. Det tror jeg ærlig talt er for lidt, hvis man skal leve op til lovens intentioner.

Så synes vi også, at erstatningspligten burde være med. Det har jeg været inde på før. Vi mener, at skal forbrugerne rigtig beskyttes, skal der også være en mulighed for, at forbrugerne får erstatning for en vare, de har købt, og som ikke er god nok.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er stadig problematikken med fast ejendom, som ikke er omfattet af direktivforslaget, men indgår i lovforslaget.

Hr. Tommy Dinesen siger fuldstændig korrekt: Det er den største investering, en familie foretager. Derfor, hvis det var således, at Danmark ikke eksporterede fast ejendom i ganske store mængder, var der ingen diskussion om dét, så ville det beskytte danske forbrugere også, og det vedkom sådan set ikke andre i EU. Problemet er, at en stadig større del – en meget stærkt stigende del – er danske ejendomme i form af huse, vi eksporterer, og arbejdet eksporteres til eksempelvis Tyskland inden for EU. Det vil sige, at hvis de lande, vi konkurrerer med, ikke har de samme betingelser som os, vil de skubbe os ud af markedet; dermed koster det de arbejdspladser, jeg var inde på før, og dermed svigter vi et eksporterhverv. Det var da langt den bedste løsning, hvis regeringen sørgede for, at de andre lande havde fast ejendom med i de lovforslag, de vedtager på samme tid som os, i stedet for at vi står isoleret.

Jeg forstod, vi ikke var isoleret, hvad angår tjenesteydelserne; det sagde fru Lissa Mathiasen. Så nævnte hun 12 lande, der var med, eller 11 – det er så i orden. Men hvis andre lande ikke har fast ejendom med, er det da rigtigt, at så mister vi en ganske stor eksport, som er stærkt stigende, og dermed arbejdspladser. Det er derfor, jeg siger, at hvis det ikke er med i direktivforslaget, er spørgsmålet: Skal vi lade være at tage det med her, eller skal vi sørge for,

at de andre lande tager det med? Det er nok den bedste løsning. Men at isolere Danmark, det er det, jeg er betænkelig ved.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jamen det var det, jeg prøvede at sige med min korte bemærkning før. Jeg tror netop, det er en fordel, når danske huse skal sælges i udlandet, at vi siger: Vi giver nogle garantier. Så vil en tysker, som vi eksporterer til, sige: Jamen vi giver altså en garanti for den danske vare, som vi sælger.

Derfor tror jeg også, kvaliteten er bedre, og hvis prisen er den samme, som den er i dag, er det da kun en fordel, at vi giver nogle garantier. Så jeg tror ærlig talt, dansk eksport vil få noget ud af dette her.

Kirsten Madsen (FP):

I dette lovforslags bemærkninger står der i indledningen under punkt 1:

»Lovforslaget tager sigte på at gennemføre EF-direktivet om produktsikkerhed.«

Og i bemærkningerne under punkt 2, produktsikkerhedsdirektivet, står der:

»Formålet med direktivet er at garantere, at markedsførte produkter, som anvendes af forbrugerne, er sikre, det vil sige, at de ikke frembyder risici eller kun minimale risici for personer eller ting. Direktivet har således et højt ambitionsniveau og gælder overalt, hvor der ikke ved andre EF-direktiver er fastsat særlige regler om produktsikkerhed. Samtidig tilsigter direktivet at fjerne tekniske handelshindringer, som en uensartet produktsikkerhedslovgivning ellers ville kunne give anledning til. Baggrunden for direktivet findes i Kommissionens meddelelse af 23. juli 1985 om et fremstød på det forbrugerpolitiske område. Af denne meddelelse fremgår det, at produktsikkerhed er et fundamentalt krav og en forudsætning for etablering af det indre marked.«

Og det indre marked går Fremskridtspartiet rent faktisk ind for.

Afsnittet slutter således:

»Ministerrådet har i en resolution af 23. juni 1986 givet sin tilslutning til bl.a. dette mål.«

Videre står der:

»I direktivets art. 2 defineres begreberne sikkert produkt, respektive farligt produkt, samt producent og distributør.